

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

czerwiec 2011

72

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Częstochowa, 9.06.1991): „Nie obawiajcie się przyjąć Chrystusa. Otwórzcie, a nawet otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi. Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, ustrojów ekonomicznych i politycznych, rozległych dziedzin kultury, cywilizacji, postępu. Nie lękajcie się, Chrystus wie, co jest w człowieku. Tylko On to wie. Dzisiaj tak często człowiek nie wie, co nosi w sobie, w głębi swej duszy, swego serca. Pozwólcie zatem, proszę was, błagam was z pokorą i ufnością, pozwólcie Chrystusowi mówić do człowieka. Tylko On ma słowa życia, życia wiecznego”.

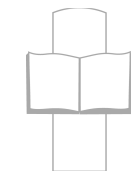
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIONY

PROWADZĄCY: Trwamy w radości i dziękczynieniu za beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II, starając się coraz lepiej zrozumieć, co Bóg nam powiedział przez to niezwykle wydarzenie. Dlatego w dzisiejszy wieczór powrócimy do homilii beatyfikacyjnej Ojca Świętego Benedykta XVI. Papież mówił o tym, dlaczego Jan Paweł II jest błogosławiony. Przypomniane przez niego ewangeliczne błogosławieństwa spróbujemy odzwierciedlić także przy pomocy słów Jana Pawła II, które wypowiedział do nas podczas pielgrzymek do Ojczyzny. Tak jak on, zawierzmy czas wspólnej modlitwy i refleksji Matce Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Niech nas ogarnie, łaska Panie Twa* lub *Otwórz me oczy*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Jana: „[Jezus] rzekł do Tomasza: Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym. Tomasz Mu odpowiedział: Pan mój i Bóg mój! Powiedział mu Jezus: Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” (por. J 20, 27-29).

PROWADZĄCY: Odczytane słowa słyszeliśmy również w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, dzień beatyfikacji Jana Pawła II. To słowa o Tomaszu, który chciał zobaczyć i dotknąć Zmartwychwstałego. Usłyszał, że błogosławieni są ci, którzy nie widzieli, a uwierzyli. Bł. Jan Paweł II został nazwany „gigantem wiary”. Wsłuchani w słowa homilii jego następcy, rozpalajmy nasze serca pragnieniem tak wielkiej wiary.

LEKTOR: Z homilii beatyfikacyjnej Benedykta XVI (Rzym, 1 maja 2011): „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!”. W dzisiejszej ewangelii Jezus wypowiada to błogosławieństwo, błogosławieństwo wiary. [...] Jan Paweł II jest błogosławiony ze względu na swą wiarę, mocną i wielkoduszną, wiarę apostołską. Przychodzi nam też na myśl inne błogosławieństwo: „Błogosławiony jesteś Szymonie, synu Jony, albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie”. Cóż takiego objawił Ojciec niebieski Szymonowi? To, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego. Na mocy tej wiary Szymon staje się Piotrem, Opoką, na której Jezus może zbudować swój Kościół. Bycie błogosławionym na wieki Jana Pawła II, które Kościół dziś z radością ogłasza, wpisane jest w te właśnie słowa Chrystusa: „Błogosławiony jesteś, Szymonie” i „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”.

LEKTOR: Z przemówienia wygłoszonego w szpitalu pediatrycznym (Olsztyn, 6 czerwca 1991 – *nagranie 2.mp3*): „W Ewangelii słyszymy to wołanie człowieka ślepego: "Rabbuni (to znaczy: Nauczycielu), żebym przejrzał" [...] Pan Jezus spełnia prośbę niewidomego. Wypowiada przy tym słowa znamienne: "Twoja wiara cię uzdrowiła". Niewidomy wie, że uzdrowił go Chrystus swą Boską mocą. A jednak ten sam Chrystus mówi: "Twoja wiara cię uzdrowiła". To znaczy: wiara niejako pozwoliła objawić się tej Boskiej mocy, którą miał Pan Jezus. Tej swojej nadprzyrodzonej mocy używał zawsze, aby obudzić wiarę w Boską wszechmoc i w Boską miłość. Cuda Chrystusa są znakami królestwa Bożego. Królestwo Boże jest w was przez wiarę. Chociaż zaś wiara "czyni także cuda" - to jednak ono samo jest jeszcze większym "cudem" niż wszystkie cudowne uzdrowienia, jakich dokonywał Chrystus i Jego apostołowie - i jakie jeszcze dzisiaj dokonują się w różnych miejscach ziemi. Tak więc, kochane dzieci, bardzo serdecznie razem z wami proszę o zdrowie dla każdego - zwłaszcza dla tych, co najciężej chorują - ale bardziej jeszcze proszę o dar wiary. Proszę o ten dar dla każdego z was teraz i na całe życie. I proszę o ten dar - wraz z wami - dla waszych bliskich. Proszę dla wszystkich ludzi. Wy też o to prosicie. Pan Jezus szczególnie słucha waszych modlitw”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii beatyfikacyjnej Benedykta XVI (cd.): „Nasza myśl biegnie jeszcze ku innemu błogosławieństwu, które w Ewangelii poprzedza wszystkie pozostałe. Chodzi o błogosławieństwo odnoszące się do Dziewicy Maryi, Matki Zbawiciela. Do tej, która dopiero co poczęła Jezusa w swoim łonie, zwraca się św. Elżbieta: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. Maryja jest wzorem błogosławieństwa wiary. Radujemy się wszyscy, że beatyfikacja Jana Pawła II ma miejsce w pierwszym dniu miesiąca maryjnego, pod matczynym spojrzeniem Tej, która swoją wiarą podtrzymuje wiarę apostołów, i stale podtrzymuje wiarę ich następców, szczególnie tych, którzy są powołani, by zasiąść na katedrze Piotrowej. Maryja nie pojawia się w opowiadaniach o zmartwychwstaniu Chrystusa, lecz jest jakby wszędzie obecna w ukryciu: jest ona Matką, której Jezus powierzył każdego z uczniów i całą wspólnotę [...]. Karol Wojtyła, najpierw jako biskup pomocniczy, a potem jako arcybiskup krakowski, uczestniczył w Soborze

Watykańskim II, i zdawał sobie sprawę, że poświęcenie Maryi ostatniego rozdziału dokumentu o Kościele oznaczało wskazanie na Matkę Bożą jako obraz i wzór świętości dla każdego chrześcijanina i całego Kościoła. Tę teologiczną wizję błogosławiony Jan Paweł II odkrył już w młodości, a następnie zachowywał i pogłębiał przez całe życie. Wizja ta streszcza się w biblijnym obrazie Chrystusa na krzyżu z Maryją, Jego Matką u boku. Obraz ten, znajdujący się w ewangelii Jana, został ujęty w biskupim, a potem papieskim herbie Karola Wojtyły: złoty krzyż, litera M po prawej stronie u dołu, i zawołanie Totus Tuus, które odpowiada słynnemu zdaniu św. Ludwika Marii Grignon de Monforta, w którym Karol Wojtyła odnalazł podstawową zasadę swego życia: „[...] Cały jestem Twój i wszystko, co moje, Twoim jest. Odnajduję Cię we wszelkim moim dobru. Daj mi Twe serce o Maryjo”.

LEKTOR: Z homilii w Kalwarii Zebrzydowskiej (19 sierpnia 2002 – *nagranie 3.mp3*): „Przybywam dziś do tego Sanktuarium jako pielgrzym, tak jak przychodziłem tu jako dziecko i w wieku młodzieńczym. Staję przed obliczem kalwaryjskiej Madonny, jak wówczas, gdy przyjeżdżałem tu jako biskup z Krakowa, aby zawierzać Jej sprawy archidiecezji i tych, których Bóg powierzył mojej pasterskiej pieczy. Przychodzę tu i jak wtedy mówię: Witaj! Witaj, Królowo, Matko Miłosierdzia! Ile razy doświadczałem tego, że Matka Bożego Syna zwraca swe miłosierne oczy ku troskom człowieka strapionego i wyprasza łaskę takiego rozwiązania trudnych spraw, że w swej niemocy zdumiewa się on potęgą i mądrością Bożej Opatrzności. [...] «O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!»... Wejrzyj, zwróć na nas swe miłosierne oczy, wypraszaś to, czego dzieci Twoje najbardziej potrzebują. [...] Tobie oddaję wszystkie owoce mego życia i posługi; Tobie zawierzam losy Kościoła; Tobie polecam mój naród; Tobie ufam i Tobie raz jeszcze wyznaję: Totus Tuus, Maria! Totus Tuus. Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwile w ciszy.

PROWADZĄCY: Powtarzając w sercu wraz z bł. Janem Pawłem II słowa zawierzenia Matce Bożej, rozważmy tajemnicę Jej ukoronowania na Królową nieba i ziemi. Obejmijmy modlitwą potrzeby Kościoła i świata, prosząc szczególnie o dar wielkiej wiary.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń: *Maryjo, słiczna Pan* lub *Królowej Anielskiej śpiewajmy*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Jan Paweł II był apostołem pojednania, niosąc światu Chrystusa. Pojednanie, jedność i pokój wymagają olbrzymiej odwagi i potrzebują nadziei.

LEKTOR: Z homilii Benedykta XVI: „Chodzi o to samo, co Jan Paweł II wyraził już podczas swej pierwszej uroczystej Mszy na Placu św. Piotra w niezapomnianych słowach: „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”. To, o co nowo wybrany Papież prosił wszystkich, sam wcześniej uczynił: otworzył dla Chrystusa społeczeństwo, kulturę,

systemy polityczne i ekonomiczne, odwracając z siłą olbrzyma – siłą, którą czerpał z Boga – tendencję, która wydawała się być nieodwracalna. [...] Swoim świadectwem wiary, miłości i odwagi apostołskiej, pełnym ludzkiej wrażliwości, ten znakomity Syn narodu polskiego, pomógł chrześcijanom na całym świecie, by nie lękali się być chrześcijanami, należeć do Kościoła, głosić Ewangelię. Jednym słowem: pomógł nam nie lękać się prawdy, gdyż prawda jest gwarancją wolności. [...] Jeszcze dosadniej: przywrócił nam siłę wiary w Chrystusa”.

PROWADZĄCY: Wzywajmy Ducha Świętego, z taką mocą wiary, z jaką czynił to bł. Jan Paweł II.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, Boże! Umocnij wiarę wszystkich chrześcijan. Daj męstwo prześladowanym, daj gorliwość obojętnym, daj światło gorliwym.
- Duchu Święty, Boże! Napełnij świat swym pokojem. Niech ustaną wszelkie wojny między państwami, przemoc i tyrania władzy.
- Duchu Święty, Boże! Wlej miłość w ludzkie wspólnoty i rodziny. Odwróć falę demoralizacji, niszczenia małżeństwa, zabijania dzieci.
- Duchu Święty, Boże! Doprowadź nas do całej prawdy. Przypominaj nam słowa Jezusa. Prostuj to, co wykrzywione i zakłamane w naszym życiu.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze* lub *Totus Tuus*.

PROWADZĄCY: Na zakończenie Wieczoru posłuchajmy jeszcze raz Ojca Świętego Benedykta XVI, który w osobistym świadectwie podkreśla najbardziej charakterystyczne cechy nowego Błogosławionego. Niech te słowa pomogą nam brać przykład z tego, któremu oddajemy cześć w całym Kościele.

LEKTOR: Z homilii beatyfikacyjnej Benedykta XVI (cd.): „Chciałbym na koniec podziękować Bogu za osobiste doświadczenie długoletniej współpracy z Papieżem, Janem Pawłem II. [...] Moja posługa była wspierana jego głęboką duchowością i bogactwem jego intuicji. Zawsze uderzał mnie i budował przykład jego modlitwy: zanurzał się w spotkaniu z Bogiem, pomimo rozlicznych trudności jego posługiwania. A potem świadectwo jego cierpienia: Pan pozbawiał go stopniowo wszystkiego, lecz on pozostawał skałą, zgodnie z wolą Chrystusa. Jego głęboka pokora zakorzeniona w intymnym zjednoczeniu z Chrystusem, pozwoliła mu dalej prowadzić Kościół i dawać światu jeszcze bardziej wymowne przesłanie, i to w czasie, gdy topniały jego siły fizyczne. W ten sposób doskonale zrealizował on powołanie każdego kapłana i biskupa: bycia jedno z Chrystusem, z Tym, którego codziennie przyjmuje i ofiaruje w Eucharystii. [...] Błogosławiony jesteś umiłowany Papieżu Janie Pawle II, ponieważ uwierzyłeś. Prosimy, byś nadal umacniał z nieba wiarę Ludu Bożego. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub *Pieśń o bł. Janie Pawle II*.

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl